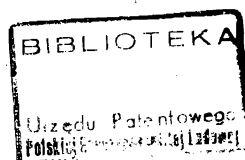

17 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *Dok 1/00*

Nr 2210.

Kl. 25 e.

Otto Ochlich
(Wrocław, Niemcy).**Sposób i urządzenie do wyrobu siatek do włosów.**

Zgłoszono 19 stycznia 1923 r.

Udzielono 9 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 20 stycznia 1922 r. (Niemcy).

Siatki do włosów wyrabia się dotąd ręcznie, łącząc włosy w punktach krzyżowania się, co wymaga dużej zręczności, wprawy i czasu, tak że koszty wyrobu tych siatek są stosunkowo wielkie. Według sposobu, będącego przedmiotem wynalazku, unika się tego przez to, że podobnie jak wyrabia się z włókien pasy lub taśmy, przez sklekanie w punktach krzyżowania napiętych włókien, tak też łączy się klejem w punktach krzyżowania włosy rozciągnięte w siatkę. Do naprężania włosów można użyć ramy, zaopatrzonej w leżące obok siebie kłamry na podkładkach z gumy lub t. p. materiału, które trzymają podsunięte pod nie końce włosów, rozpiętych na powierzchni ramy, natomiast do sklekania włosów w punktach krzyżowania

można celowo użyć płyty z przyciskami, których ilość i rozkład zależy od rozkładu miejsc krzyżowania, co umożliwia sklekanie równoczesne wszystkich skrzyżowań w czasie jednego zabiegu roboczego.

Rysunek przedstawia przykład ramy, nadającej się do wyrobu siatek do włosów mianowicie:

Fig. 1 — w przekroju podłużnym wzdłuż A-A fig. 2,

fig. 2 — widok z góry, a

fig. 3 — przekrój poprzeczny płyty z przyciskami, zanurzony w naczyniu z klejem.

W narysowanym przykładzie, rama *a* (fig. 1 i 2) ma kształt trapezu. W jej listwach znajdują się żłobki *b*, w które wkłada się paski gumowe *d* lub t. p. przedmio-

ty. Listwy ramy posiadają w stosownych od siebie odstępach z jednej strony zaciski druciane *c* naciskające na pasek gumowy *d*, a z drugiej strony kołki *g*. Włosy umocowuje się w sposób, uwidoczniiony na rysunku, na listwach ramy, przeciągając ich koniec około jednego z czopków *g* i wsuwając potem pod sąsiedni zacisk *c*, który przytrzymuje koniec włosa, naciskając na pasek gumowy. Do sklejania włosów *e* na skrzyżowaniach *f* służy wspomniana płyta przyciskowa *g* (fig. 3); zanurza się ją z przyciskiem *h* w naczyniu z szybkoschnącym klejem *i*, poczem nakłada się ją przyciskami na włosy, rozpięte na powierzchni ramy, w taki sposób, że przyciski trafiają w miejsca krzyżowań. Kleiwa używa się celowo zabarwionego w kolorze włosów. Po sklejeniu miejsc krzyżowania siatka z włosów jest gotowa i wycina się ją z ramy wzdłuż wewnętrznych krawędzi listew ramy.

Celem powiększenia wytrzymałości takiej siatki można do jej wyrobu użyć zamiast pojedynczych włosów, pasma skręconych ze sobą włosów.

Celem wyrobu siatek czepkowych postępuje się tak samo, tylko rama i płyta przyciskowa muszą mieć stosownie odmienny kształt zewnętrzny.

Celowe jest przy wyrobie siatek z włosów opisanym sposobem używać zamiast pojedynczych włosów, nieskończonych włó-

kien włosowych, które łatwo zrobić, sklejając ze sobą końce poszczególnych włosów.

Zamiast włosów można też używać różnych namiastek, jak np. włókien jedwabnych lub ze sztucznego jedwabiu, włókien roślinnych lub zwierzęcych, najcieńszych nici i t. p.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu siatek do włosów, znamieny tem, że włosy rozpinają się w siatkę i łączy kleiwem w miejscach ich krzyżowania.

2. Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada ramię (*a*) z zaciskami (*c*), umieszczonemi obok siebie na listwach ramy i naciskającymi na podkładkę (*d*) z gumy lub t. p. materiału, które przytrzymują podsunięte pod nie końce włosów, rozpiętych na powierzchni ramy.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że posiada przyciski (*i*), umocowane na wspólnym dźwigarze (*b*), stosownie do ilości i rozkładu miejsc skrzyżowania włosów, rozpiętych w ramie (*a*), i służące do jednoczesnego sklejanía wszystkich miejsc krzyżowania, w jednym zabiegu roboczym.

Otto Ochlich.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

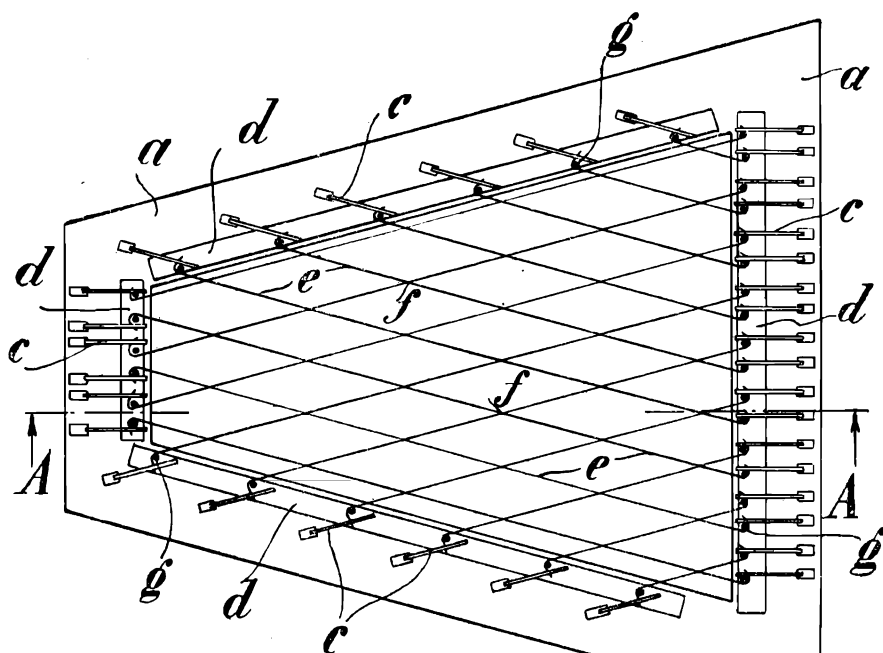
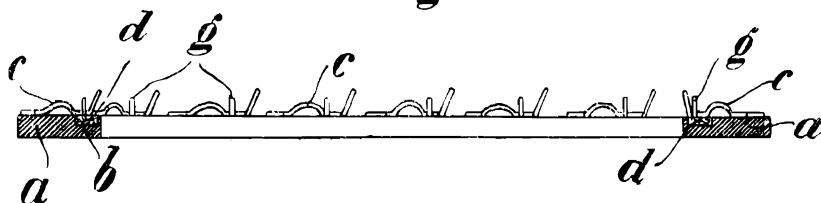

Fig. 2.

Fig. 3.

